

ВЪТРЕШЕН ДОКУМЕНТ

AMNESTY
INTERNATIONAL

ПОЛИТИКА ПО СТРАТЕГИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ

НАЦИОНАЛНА СТРАТЕГИЧЕСКА РАМКА 2026-2030

АМНЕСТИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ БЪЛГАРИЯ

Дата на последната актуализация: 27.03.2026

Дата на публикуване: 27.03.2026

Индексен номер: AIB-GOV-STRA-2026-0001

Отговорен за политиката: Управителен съвет

Връзка с други политики: Политиката е част от секцията политики за стратегическо управление, областта на Общото събрание.

Адресат: Всички служители, Членове на Общото събрание, активисти, поддръжници

© Амнести Интернешънъл България. Това е вътрешен документ, не се публикува отворено.

СЪДЪРЖАНИЕ

НАШАТА СТРАТЕГИЯ НАКРАТКО	1
ВЪВЕДЕНИЕ	1
АНАЛИЗ НА СИТУАЦИЯТА	2
Свобода на изразяване и гражданско пространство	2
Равенство и недискриминация	2
Гъвкави области на работа	4
ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ПРАВАТА НА ЧОВЕКА	6
Нашата визия, мисия и ценности	6
Стратегически приоритети за 2026–2030 г.	6
Стратегически приоритет 1: Съпротива срещу авторитарните практики	7
Стратегически приоритет 2: Защита на равенството и недискриминацията	8
Стратегически приоритет 3: Изискване на климатична и социална справедливост	9
Стратегически приоритет 4: Насърчаване на цифровите права	9
Ключови перспективи	11
Нашите тактики и подходи	11
ОРГАНИЗАЦИОННО РАЗВИТИЕ	12
Нашата амбиция и Амнести като едно движение	12
Нашите организационни цели	12
Движение от хора и общности	13
Укрепване на организационния капацитет	13
Осигуряване на финансова устойчивост	14
МОНИТОРИНГ, ОЦЕНКА И ОБУЧЕНИЕ	16
ПРИЛОЖЕНИЯ	17

НАШАТА СТРАТЕГИЯ НАКРАТКО

КАТО ЧАСТ ОТ ГЛОБАЛНОТО ДВИЖЕНИЕ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

Нашата визия е за свят, в който всеки човек се ползва от всички права, заложиени във Всеобщата декларация за правата на човека и други международни инструменти за защита на правата на човека. **Нашата мисия** е да правим изследвания и да предприемаме действия, насочени към предотвратяване и прекратяване на сериозни нарушения на тези права. **Нашите основни ценности:** международна солидарност, ефективни действия в полза на жертвите, глобално покритие, универсалност и неделимост на правата на човека, безпристрастност и независимост, демокрация и правата на човека.

АМНЕСТИ ИНТЕРНESHЪНЪЛ БЪЛГАРИЯ

Нашите стратегически приоритети в областта на правата на човека за периода 2026-2030 г. са да се противопоставяме на авторитарните практики, да отстояваме равенството и недискриминацията, да изискваме климатична и социална справедливост и да насърчаваме цифровите права. **Нашата амбиция** е да се превърнем в най-голямото движение за правата на човека в България и да разширим влиянието си на Балканския полуостров. **Нашите организационни цели за периода 2026-2030 г.** са да станем движение от хора и общности, да укрепим организационния си капацитет, да подсигуриим финансовата си стабилност и да управляваме ефективно потенциалните рискове.

Докато растем като въздействие и организация в България, ние винаги оставаме верни на идеята и споделените ценности на Амнести като едно движение: равенство и приобщаване, смелост и иновации, прозрачност и отчетност.

ВЪВЕДЕНИЕ

Целта на Националната стратегическа рамка 2026–2030 на Амнести Интернешънъл България е да насочва въздействието и развитието на организацията в страната през следващите години. Документът предоставя обща картина на ситуацията с правата на човека в България през 2025 г., определя стратегическите приоритети, които да бъдат фокус на работа, дефинира желаното въздействие и очертава каква организация трябва Амнести Интернешънъл България да бъде, за да постигне своите цели. Залегналото в документа е в пълно съответствие с приоритетите на глобалното движение и отразява спецификите на националния контекст, допринасяйки за визията и мисията на Амнести Интернешънъл като глобално движение за правата на човека.

Стратегическата рамка на Амнести Интернешънъл България се основава на ситуационен анализ, структуриран около приоритетите в областта на правата на човека от [Глобалната стратегическа рамка на Амнести Интернешънъл \(2022–2030\)](#). Документът също така отразява и информацията събрана от консултации с представители на гражданското общество, академичната среда, активисти, членове на Амнести Интернешънъл България и ключови служители от глобалната мрежа на Амнести. Рамката съобразява и дългогодишната роля и работа на граждански организации за позитивно въздействие за правата на човека в България. Взети са под внимание и уроците и заключенията от прегледа на изпълнението на Глобалната стратегическа рамка на Амнести Интернешънъл за 2025 г., както и предстоящи международни и регионални инициативи в рамките на международното движение. Растежът и и устойчивостта са заложиени в центъра на целите за изграждането на организационен капацитет, за да се постигне желаното въздействие върху правата на човека в България и региона.

АНАЛИЗ НА СИТУАЦИЯТА

Свобода на изразяване и гражданско пространство

В областта на свободата на изразяване и гражданското пространство ситуацията в България отразява по-широките авторитарни тенденции в Европа и на Балканите, където правителствата все по-често потискат опозицията и критиката чрез заплахи, рестриктивни закони и атаки срещу независимите медии.

Гражданското пространство се свива. Докладиⁱ определят България като една от страните в Европейския съюз, в които гражданското общество е подложено на най-силен натиск. Неправителствените организации са стигматизирани в политическия дискурс и редовно са обект на очернящи кампании, особено тези, които се ангажират с правата на малцинствата, равенството между половете и корупцията. Публичното финансиране за независими организации е ограничено и непостоянно, а законопроекти като този за „чуждестранните агенти“ създават охлаждащ ефект, който подкопава доверието на гражданите и възпрепятства партньорствата и участието в ключови процеси.

Свободата на събранията и сдружаването е все по-често подкопавана. Въпреки че правната рамка на България формално защитава тези права, прилагането им остава избирателно и непоследователно.ⁱⁱ Доклади документират прекомерна полицейска сила, липса на отчетност за злоупотреби и ограничена защита на събрания, в които участват маргинализирани групи.ⁱⁱⁱ Мобилизации на крайнодесни групи често са посрещани с минимална намеса от властите, докато полицията многократно е използвала непропорционална сила срещу мирни протестиращи и журналисти. Събранията, организирани от граждански организации и малцинствени групи, често са обект на административни пречки, забавяния и неадекватна защита, което допълнително възпрепятства гражданското им участие.

Свободата на изразяване остава крехка. България постоянно се нарежда сред държавите с най-ниска степен на свобода на словото в ЕС поради концентрираната собственост върху медиите, политическата намеса и непрозрачната държавна реклама.^{iv} Журналисти, активисти и лица, подали сигнали за нередности, са обект на съдебни дела за клевета (SLAPP), тормоз и икономически натиск. Политическата поляризация продължава да подхранва враждебността към независимата журналистика и обществената критика.^v

Цифровите права също са изложени на риск, което пряко засяга свободата на изразяване, събрания и гражданско участие. България разчита на слабо регулирани системи за наблюдение, които Европейският съд по правата на човека е обявил за несъразмерни и незаконосъобразни.^{vi} Докладите за лицензиране на износ на шпионски софтуер пораждат допълнителни опасения за потенциално масово наблюдение.^{vii} Сред предизвикателствата са липсата на по-силен съдебен надзор, ограниченията за съхранение на данни и по-голяма прозрачност, както и слабата цифрова грамотност сред гражданите, което ги излага на по-голям риск от заплахи за цифровата сигурност и реч на омразата и ги прави особено уязвими към манипулации и дезинформация.^{viii}

Равенство и недискриминация

В България дискриминацията срещу ромите, ЛГБТИ хората и жените остава широко разпространена. Подобно на други страни от региона, авторитарните практики и популизъмът се преплитат с дълбоко вкоренена дискриминация, което усилва тези несправедливости и оставя хората от тези общности най-засегнати.

Ромското население в България продължава да се сблъсква със системни бариери в областта на образованието, жилищната политика, здравеопазването и заетостта.^{ix} Налице е и липса на пропорционално представителство в публичната сфера, включително в политиката, културата, медиите

и прочее. Според констатациите на Евробарометър (2023 г.) обществените нагласи в България показват значително по-ниски нива на приемане на ромите в сравнение със средните за ЕС, което показва непроменящо се негативно отношение към ромите.^x Сегрегацията и расизмът, свързан с околната среда, са особено тежки в неформалните селища, където достъпът до безопасно жилище, чиста вода и канализация остава ограничен. Общественото здравеопазване е недофинансирано и неравномерно разпределено, особено в селските райони и сегрегирани общности, което подчертава устойчивите пропуски в социалните и икономическите права в България.

Правата на ЛГБТИ хората са под все по-голяма заплаха. През 2023 и 2024 година законодателите предложиха мерки, наподобяващи законите за „анти-ЛГБТИ пропаганда“ в Русия и Унгария, което предизвика критики от страна на институциите на ЕС и международните наблюдателни органи. Юридическото признаване на пола остава недостъпно, престъпленията от омраза не се докладват и рядко се преследват, а транс и интерсекс хората нямат изрична правна защита. Въпреки че съществуват антидискриминационни закони, тяхното прилагане е слабо, а обществената враждебност често се подхранва от популистка и крайнодясна реторика. Данните от Евробарометър (2023 г.) показват, че България отбелязва най-ниските нива на обществено подкрепа в ЕС по отношение на правата и социалното приемане на ЛГБТ хората. Само 21 % от анкетираните в България са съгласни, че хомосексуалните, лесбийките и бисексуалните лица трябва да имат същите права като хетеросексуалните лица. Освен това само 20 % биха се чувствали комфортно, ако ЛГБТ лице заема най-високата изборна политическа длъжност в страната, докато средната стойност за ЕС е 68 %. Тези констатации подчертават изключително ниските нива на обществено приемане, като България постоянно заема последното място в класацията на ЕС.^{xi}

България е изправена пред постоянни предизвикателства в защитата правата на жените, като насилието на основата на пола и домашното насилие остават широко разпространени, а институциите често не успяват да осигурят ефективна защита и превенция. България не е ратифицирала Истанбулската конвенция, а правната дефиниция за изнасилване не включва хипотезата, че мъже и небинарни лица могат да станат жертви на такова престъпление.^{xii} Освен това съществуващите дефиниции за изнасилване и други форми на сексуално насилие, основани на принуда, трябва да бъдат заменени с дефиниции, основани на съгласие, в съответствие с международното право в областта на правата на човека.^{xiii} Съветът на Европа продължава да подчертава липсата на защитени жилища, правна помощ и услуги за подкрепа на жертвите на насилие.^{xiv} Дълбоко вкоренените социални норми и стереотипи ограничават ролята на жените и възпрепятстват напредъка в политическото и публичното представителство.^{xv}

Правата на мигрантите и търсеците убежище също са уязвими. Страната остава ключов транзитен пункт по балканския мигрантски маршрут, което води до повтарящи се нарушения, свързани с управлението на границите и процедурите за предоставяне на убежище. Незаконните отблъсквания, насилието по границите и отказът на достъп до процедурите за предоставяне на убежище са широко разпространени.^{xvi} Системата за предоставяне на убежище продължава да бъде претоварена, като броят на кандидатите нараства, а държавните мерки за интеграция са ограничени, което оставя неправителствените организации да запълват критични пропуски в подкрепата, езиковото обучение и социалните услуги. Нагласите на обществото към мигрантите остават поляризирани, а липсата на последователна, дългосрочна национална стратегия за интеграция (Националната миграционна стратегия на България изтича през 2025 година) подкопава както социалното сближаване, така и способността да се привличат и задържат необходимите икономически мигранти.^{xvii}

В допълнение към нарушенията на правата на човека на границите, няколко медийни разследвания и доклади на неправителствени организации описват нарастваща тенденция на отказ на молби за убежище, което засяга най-вече хора от Сирия.^{xviii} Въпреки че изчерпателните публични данни за други националности са ограничени, някои медийни източници също отбелязват откази, засягащи лица от

Русия и Беларус, търсеци закрила на политически основания, въпреки че доказателствата остават разпръснати.^{xix}

Климатичната и екологичната справедливост до голяма степен липсват от дневния ред на България в областта на правата на човека, въпреки ясната връзка между влошаването на околната среда и социалното изключване. Ромските квартали са сред непропорционално засегнатите от промишлено замърсяване и лоша инфраструктура – модел на екологичен расизъм, който съответства на глобалните констатации на Амнести Интернешънъл.^{xx} Природозащитници и активисти са изложени на нарастващ риск от наблюдение, очерняне и административни пречки, което отразява по-широкото ерозиране на гражданското пространство.

Гъвкави области на работа

Достъп до правосъдие и обезщетение – Въпреки че България поддържа функционираща съдебна система и достъп до Европейския съд по правата на човека, системните забавяния, ограничената правна помощ и устойчивите възприятия за корупция продължават да подкопават равния достъп до правосъдие и ефективното обезщетение за нарушения на правата на човека. Жертвите на принудителни изселвания, отблъсквания по границата и полицейско насилие рядко получават обезщетение. Международни организации като CIVICUS Monitor и Съветът на Европа са документирали тенденция на институционално нежелание да се разследват злоупотреби, включително смъртта на египетски момчета на границата на България през 2025 г., след като полицията забави спасителната операция.

Предотвратяване на злоупотреби в наказателното правосъдие – Докладите за малтретиране и пренаселеност в местата за задържане продължават да будят загриженост, наред с повтарящите се твърдения за полицейско неправомерно поведение и неадекватни механизми за отчетност при злоупотреби от страна на правоприлагащите органи. България е обект на многократни решения на Европейския съд по правата на човека относно пренаселеността в затворите и унижителните условия, а инциденти на полицейско насилие – включително нападения над журналисти по време на протести през 2023 г. – подчертават необходимостта от независим мониторинг и цялостна реформа на практиките на правоприлагащите органи.^{xxi}

Борба с дискриминацията срещу определени групи – Правата на хората с увреждания все още са област, която буди сериозно притеснение, като съществуват разминавания между законодателните ангажименти и практическото прилагане на мерки за достъпност, включване и подкрепа. Въпреки че страната е привела правната си рамка в съответствие с Конвенцията за премахване на всички форми на расова дискриминация, структурните бариери продължават да ограничават равноправното участие в образованието, заетостта и обществения живот. Достъпността на обществените сгради, транспорта и дигиталните услуги остава неравномерна, особено извън големите градски центрове. Услугите за подкрепа, включително лична помощ, ранна интервенция и алтернативи на институционалната грижа, основани на работа в общност, все още са в процес на развитие и остават недостатъчни, за да отговорят на нуждите на много хора и семейства. Значителен брой възрастни и деца с увреждания продължават да живеят в институционални условия, въпреки дългогодишните ангажименти за деинституционализация. Организацията за мониторинг отбелязва, че условията на живот, персоналът и достъпът до здравни грижи и рехабилитация остават под международните стандарти.

Равнището на заетост на хората с увреждания остава ниско, което отразява постоянните бариери като ограниченията на работните места, недостатъчните стимули за работодателите и неадекватните възможности за професионално обучение. В областта на образованието, инициативите за включване се разпространиха през последните години, но училищата често не разполагат с обучени специалисти, достъпни материали и помощен персонал, необходими за осигуряване на пълноценно участие на децата с различни нужди. Общественото отношение към хората с увреждания също варира, като стигматизацията и липсата на осведоменост продължават да засягат социалното включване и

равноправното отношение. Координацията между държавните агенции, местните власти и доставчиците на социални услуги остава фрагментирана, а липсата на всеобхватна и дългосрочна стратегия за включване на хората с увреждания подкопава напредъка в осигуряването на равни права, автономност и значимото им участие.

Насърчаване на икономическите, социалните и културните права (ИСКП) – Постоянството в социално-икономическите неравенство, неадекватните жилищни условия и ограниченият достъп до качествено здравеопазване и образование продължават да засягат големи групи от обществото, което прави бедността и социалното изключване едни от най-належащите предизвикателства в областта на правата на човека в България. Страната отбелязва едни от най-високите равнища на бедност в ЕС, като близо 32% от населението е изложено на риск от бедност или социално изключване.^{xxii} Ромските общности са засегнати в несъразмерно голяма степен, като често нямат достъп до безопасно жилище, чиста вода и здравни услуги.^{xxiii}

Защита на хората в контекста на търговията с оръжие – Като значителен производител и износител на оръжие, България е обект на постоянна критика за недостатъчна прозрачност и слаб надзор по отношение на гарантирането, че оръжията ѝ не се прехвърлят на страни, замесени в нарушения на правата на човека във въоръжени конфликти. Разследвания са разкрили, че българско оръжие попада в конфликтни зони, включително Судан, Сирия и Йемен, което подчертава спешната необходимост от по-строг контрол, надлежна проверка и публична отчетност в практиките на страната в областта на търговията с оръжие.^{xxiv}

ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

Нашата визия, мисия и ценности

Като част от Амнести Интернешънъл, ние имаме визия за свят, в който всеки може да се ползва от правата на човека, заложили във Всеобщата декларация за правата на човека и други международни механизми за защита на правата на човека. За да постигнем тази визия, нашата мисия е да провеждаме проучвания и да предприемаме действия, насочени към предотвратяване и прекратяване на сериозни нарушения на тези права.

Нашите основни ценности са вкоренени в ангажимента ни към националната и глобалната общност от правозащитници, от която са част и нашите членове:

- Международна солидарност
- Ефективни действия в полза на жертвите
- Глобално покритие
- Универсалност и неделимост на правата на човека
- Безпристрастност и независимост
- Демокрация и права на човека

Стратегически приоритети за 2026–2030 г.

Стратегическите ни приоритети за 2026–2030 година са: противопоставяне на авторитарните практики, отстояване на равенството и недискриминацията, изискване на климатична и социална справедливост и насърчаване на цифровите права.

Тези приоритети отразяват нашите визия, мисия и ценности като част от глобалното движение за правата на човека, синхронизирани са с Глобалната стратегическа рамка на Амнести Интернешънъл 2022–2030 и отразяват анализа на националния контекст, състоянието на гражданското общество и ролята на различните заинтересовани страни в областта на правата на човека в България.

Всеки стратегически приоритет очертава:

- текущата ситуация – отразява системните предизвикателства и заплахи за правата и свободите в съответния приоритет;
- нашето въздействие – представя крайното състояние на средата, което искаме да постигнем във връзка с този приоритет;
- нашите специфични цели – очертава промяната, която искаме да видим в обществото, за да постигнем желаното въздействие.
- нашия принос към движението – представя връзката на всеки приоритет с Глобалната стратегическа рамка 2022-2030 на Амнести Интернешънъл.

Заедно тези приоритети формират цялостната стратегия за постигане на системно положително въздействие върху ключови теми, свързани с правата на човека в страната, като същевременно вдъхновяват хората в България да отстояват правата си, да държат властта отговорна, да насърчават солидарността и да заздравяват гражданското общество.

Стратегически приоритет 1: Съпротива срещу авторитарните практики

Амнести Интернешънъл България ще бъде **водеща организация в борбата срещу авторитарните практики** в страната и региона, тъй като защитата на гражданското пространство, основните свободи и върховенството на правото е от съществено значение за гарантирането правата на човека. Това е един от двата приоритета, в които нашата организация ще се стреми да постигне **незабавен ефект** от самото начало на стратегията ни за периода 2026–2030 г.

Настоящата ситуация: През последните години в България се наблюдава бързо разпространение на авторитарни практики и макар страната ни да не е напълно авторитарна държава, тя може да се счита за илюзорна демокрация. Ключовите тактики на окупиралите властта включват завземане на независимите институции, разпространяване на дезинформация, окупиране на изпълнителната власт, потискане на несъгласието, набеждаване на групи от обществото и консолидиране на контрола чрез корупция и манипулации. Политическите лидери в България прилагат и съвременни хибридни стратегии, като пропаганда, ограничения на гражданското общество и кампании, основани на омраза.

Тези практики имат осезаеми последици за българското общество: гражданското пространство се свива, журналисти, активисти и неправителствени организации са подложени на натиск, вербални атаки и стратегически съдебни дела, а мирните събирания и протести са ограничавани. Дезинформацията, често използвана и от други държави и политически актьори, поляризира обществото. Отчетността и прозрачността отслабват, непотизмът и политически мотивираните назначения продължават, а медиите са подложени на политическо влияние и отвличат вниманието от системните проблеми. Малцинствата, мигрантите и жените са под постоянни атаки, а гражданското общество е подложено на враждебни закони и очернящи кампании.

Тези тенденции подкопават върховенството на правото, нормализират страха и апатията и показват спешна нужда от действия, които да дадат възможност на хората да защитават правата си и да държат властта отговорна.

Нашето въздействие: Искаме България да бъде страна, в която авторитарните практики биват разкривани и оспорвани, влиятелните лидери биват подвеждани под отговорност, а върховенството на правото защитава правата на всички.

Нашите цели: За да постигнем тази визия, Амнести България си поставя следните цели до 2030 г.:

- 1) **Да намалим влиянието и привлекателността на авторитарните политики, практики и разкази в обществото**, като гарантираме, че те биват разкривани и им се противодейства последователно, за да се намали тяхната социална, икономическа и политическа подкрепа.
- 2) **Да укрепим капацитета на правозащитници, групи от активисти и общности да се противопоставят на авторитаризма**, като предоставим на широката общественост, правозащитниците и заинтересованите страни инструменти и механизми за ефективно противопоставяне, с което ще повишим устойчивостта, безопасността и гражданското участие на хората в цялата страна.
- 3) **Да ограничим международната подкрепа за авторитарните практики**, като идентифицираме, изобличаваме и предизвикваме авторитарните лидери, които провеждат или подпомагат авторитарни практики в международното пространство, за да гарантираме, че българското общество разпознава взаимосвързаността на авторитаризма в света, Европа и страната.

Нашият принос към движението – този национален приоритет ще ускори въздействието на нашето движение предимно в следните глобални приоритети: ГП 1.1 – Укрепване на свободата на изразяване и сдружаване; ГП 1.2 – Осигуряване на правото на мирни събирания за всички; ГП 2.1 – Насърчаване на равенството между половете, етносите и между различните групи от обществото; ГП 2.2 – Укрепване на правата на достъп до здравеопазване, жилище и социална сигурност.

Стратегически приоритет 2: Защита на равенството и недискриминацията

Амнести Интернешънъл България ще бъде **надежден партньор в поддържането на равенството и недискриминацията** в страната и региона, тъй като осигуряването на равни права и достойнство за всички е от основно значение за постигането на справедливост и трайна социална справедливост. Това е вторият приоритет, по който нашият офис ще се стреми да окаже **незабавно въздействие** от самото начало на нашата стратегия за 2026–2030 г. Ключов аспект на този приоритет ще бъде борбата срещу антидзипсизма, който разпознаваме като специфична и утвърдена форма на расизъм спрямо ромите, както и засилването на правата на ЛГБТИ хората и общностите в България.

Настоящата ситуация: Въпреки националните правни рамки, съобразени със стандартите на ЕС, неравенството и дискриминацията остават дълбоко вкоренени в социалния, политическия и икономическия живот на България. Най-засегнатите общности – по-специално ромите, ЛГБТИ хората, жените, бежанците и хората с увреждания – продължават да се сблъскват със системно изключване, реч на омраза и ограничен достъп до правосъдие, образование и заетост. Насилието основано на пола и домашното насилие остават широко разпространени, а механизмите за защита са недостатъчно финансирани и се прилагат слабо.

Публичният разговор все повече се характеризира с нетолерантност и реторика, подхранена от омраза, често повтаряна от политици и медии от най-висока обществена трибуна, опитвайки се да експлоатират страха и разделението за политически цели. Дискриминацията се съчетава с бедност и регионални различия, оставяйки цели групи в капана на маргинализацията. Гражданските организации, работещи за равенство и включване, се сблъскват с нарастваща враждебност и намаляващ достъп до ресурси.

Тези тенденции подкопават социалното сближаване, задълбочават неравенствата и уронват доверието на обществото в институциите, което подчертава спешната необходимост от насърчаване на солидарността, равенството и зачитането на човешкото достойнство във всички сфери на обществото.

Нашето въздействие: Искаме България да бъде страна, в която институциите действат справедливо и прозрачно, а обществото отхвърля расизма, дискриминацията и насилието, гарантирайки, че всички хора получават справедливост и равна защита.

Нашите цели: За да постигнем тази визия, Амнести България си поставяме следните цели до 2030 г.:

- 1) **Да укрепим институционалната отчетност и достъпа до правосъдие**, като гарантираме, че правителството и местните власти носят отговорност за защитата правата на човека в случаи на расизъм, дискриминация или насилие, а жертвите имат равен достъп до правосъдие и средства за защита.
- 2) **Да изградим общество, което активно отхвърля дискриминацията, расизма и насилието**, насърчава равенството, достойнството и приобщаването на всички, подкрепя солидарността и дава възможност на хората да се противопоставят на речта на омразата, неравенството и нарушенията на правата на човека.
- 3) **Да намалим системните бариери и да насърчим приобщаването**, като се стремим да преодолеем структурната дискриминация в образованието, заетостта, здравеопазването и социалните услуги, давайки повече глас на най-засегнатите групи от обществото в публичните дискусии и в изготвянето на политики, за да укрепим гражданската устойчивост и доверие в институциите.

Нашият принос към движението – този национален приоритет ще ускори въздействието на нашето движение предимно в следните глобални приоритети: ГП 2.1 – Насърчаване на равенството между половете, етносите и между различните групи от обществото; ГП 2.2 – Укрепване на правата на достъп до здравеопазване, жилище и социална сигурност; ГП 2.4 – Защита на правата на бежанците,

мигрантите и хората, които са най-засегнати от кризи.

Стратегически приоритет 3: Изискване на климатична и социална справедливост

През следващите години Амнести Интернешънъл България ще започне да разработва и разгръща **кампании за климатична и социална справедливосториентирани към следващите поколения**. Този приоритет ще се фокусира върху изграждането на разбиране, партньорства и обществена ангажираност около правата на човека в контекста на климатичната криза и социалните неравенства, като полага основите за устойчиво въздействие през стратегическия период 2026–2030 година.

Настоящата ситуация: В България климатичните и социалните несправедливости са все взаимосвързани. Деградацията на околната среда, замърсяването, недостигът на вода, обезлесяването и добивната промишленост засягат несъразмерно предимно общностите в отдалечените региони и тези с най-ниски доходи, задълбочавайки неравенствата и рисковете за здравето. Въпреки ангажиментите на ЕС в областта на климата, националните политики остават фрагментирани и краткосрочни, като често дават приоритет на икономическите интереси пред устойчивостта и благосъстоянието на хората. Общественото съзнание и участието в процеса на вземане на решения в областта на околната среда са ограничени, а активистите и общностите, които се противопоставят са изложени на пренебрежение или заплахи. Справедливият преход към зелена икономика изостава, като оставя работниците и засегнатите групи без защита или подкрепа.

Нашето въздействие: Искаме България да бъде страна, в която опазването на околната среда, социалното равенство и правата на човека се развиват в синхрон и където всеки може да живее достойно в безопасна и здравословна среда.

Нашите цели: За да постигнем тази визия, Амнести България си поставя следните цели до 2030 г.:

- 1) **Да насърчим климатичните политики, основани на правата на човека**, като гарантираме, че националното и местно законодателство и процесите на вземане на решения интегрират опазването на околната среда, социалното равенство и правата на човека, с акцент върху защитата на благосъстоянието на най-засегнатите общности.
- 2) **Да дадем възможност на общностите и гражданското общество да изискват климатична и социална справедливост**, като предоставим инструментите, знанията и платформата, необходими на хората, за да създават позитивно въздействие и да се ангажират с действия в своята общност, на национално или глобално ниво за климатична и социална справедливост.
- 3) **Да търсимотговорност от частния сектор**, като гарантираме, че хората, които са най-засегнати от икономическите дейности водещи до замърсяване, недостиг на вода и общо неравенство, имат достъп до правосъдие, защита и обезщетение.

Нашият принос към движението – този национален приоритет ще засили въздействието на нашето движение предимно в следните глобални приоритети: GP 2.2 – Укрепване на правата на достъп до здравеопазване, жилище и социална сигурност; GP 2.3 – Осигуряване на климатична справедливост.

Стратегически приоритет 4: Насърчаване на цифровите права

Амнести Интернешънъл България ще насочи вниманието си към все по-належащата тема за **насърчаването на цифровите права**, като постепенно разширява работата си в тази област през следващите години. Чрез проучвания, застъпничество, мобилизация и кампании за повишаване на осведомеността ще се ангажираме с въздействието на технологиите върху правата на човека, ще насърчаваме отчетността в цифровата сфера и ще гарантираме, че цифровата трансформация в България служи на хората, а не на властта. Насърчаването на отговорното и съзнателно използване на цифровите технологии, с особено внимание към тяхното въздействие върху психичното здраве и

неврологичното развитие на младите хора, ще бъде ключов аспект на този приоритет.

Настоящата ситуация: Цифровата трансформация в България напредва бързо, но без адекватни гаранции за неприкосновеността на личния живот, свободата на изразяване и равния достъп до услуги. Слабият държавен надзор, тормозът в интернет, речта на омразата и дезинформацията заплашват публичния дебат и гражданското участие. Много публични и частни цифрови системи не са прозрачни, а цифровото разделение продължава да съществува, като изключва цели групи от достъп до информация, образование и основни услуги. Липсата на силна защита на цифровите права оставя хората все по-уязвими на дезинформация, дискриминация и експлоатация в онлайн пространството.

Нашето въздействие: Искаме България да бъде страна, в която цифровите технологии се използват отговорно и прозрачно, като се защитават личният живот, свободата на изразяване и равният достъп, така че всеки да може да участва свободно и безопасно в цифровата сфера.

Нашите цели: За да реализира тази визия, Амнести България си поставя следните цели до 2030 г.:

- 1) **Да изискваме силна законодателна защита на личния живот**, като гарантираме, че националните политики и рамки ефективно регулират използването на цифровите продукти и услуги и защитават правата на човека.
- 2) **Да дадем възможност на правозащитниците, активистите и гражданското общество** да защитават своите цифрови свободи, като изградим капацитет за противодействие на онлайн злоупотреби, разпознаване и съпротива срещу цифровата пропаганда и застъпничество за технологии, които зачитат и защитават правата на човека.
- 3) **Да държим публичните институции и частния сектор отговорни** за нарушения на правата на човека на национално и международно ниво, свързани с цифрови продукти или услуги – включително незаконно наблюдение, цензура, дезинформация и други форми на цифрово потисничество – разработени, внедрени или активирани в или за България.

Нашият принос към движението – този национален приоритет ще засили въздействието на нашето движение предимно в следните гъвкави области на работа, които са част от глобалната стратегическа рамка: Борба с дискриминацията срещу конкретни групи и Насърчаване на икономическите, социалните и културните права (ESCR).

Рамка за въздействие

Стратегически приоритети	Цели
Стратегически приоритет 1: Съпротива срещу авторитарните практики Искаме България да бъде страна, в която авторитарните практики биват разкривани и оспорвани, влиятелните лидери биват подвеждани под отговорност, а върховенството на правото защитава правата на всички.	Цел 1.1. Да намалим влиянието и привлекателността на авторитарните политики, практики и разкази в обществото
	Цел 1.2. Да укрепим капацитета на правозащитници, групи от активисти и общности да се противопоставят на авторитаризма
	Цел 1.3. Да ограничим международната подкрепа за авторитарните практики
Стратегически приоритет 2: Защита на равенството и недискриминацията Искаме България да бъде страна, в която институциите действат справедливо и прозрачно, а обществото отхвърля расизма, дискриминацията и насилието, гарантирайки, че всички хора получават	Цел 2.1. Да укрепим институционалната отчетност и достъпа до правосъдие
	Цел 2.2. Да изградим общество, което активно отхвърля дискриминацията, расизма и насилието

справедливост и равна защита.	Цел 2.3. Да намалим системните бариери и да насърчим приобщаването
Стратегически приоритет 3: Изискване на климатична и социална справедливост Искаме България да бъде страна, в която опазването на околната среда, социалното равенство и правата на човека се развиват в синхрон и където всеки може да живее достойно в безопасна и здравословна среда.	Цел 3.1. Да насърчим климатичните политики, основани на правата на човека
	Цел 3.2. Да дадем възможност на общностите и гражданското общество да изискват климатична и социална справедливост
	Цел 3.3. Да търсим отговорност от частния сектор
Стратегически приоритет 4: Насърчаване на цифровите права Искаме България да бъде страна, в която цифровите технологии се използват отговорно и прозрачно, като се защитават личният живот, свободата на изразяване и равният достъп, така че всеки да може да участва свободно и безопасно в цифровата сфера.	Цел 4.1. Да изискваме силна законодателна защита на личния живот
	Цел 4.2. Да дадем възможност на правозащитниците, активистите и гражданското общество да защитават своите цифрови свободи
	Цел 4.3. Да държим публичните институции и частния сектор отговорни

Ключови перспективи

Всички действия, които предприемаме в рамките на тази стратегическа рамка и в духа на глобалното движение ще пречупват правата на човека през призмата на следните ключови перспективи:

- **Хора и общности в риск** – ще работим с хора и общности, които са изложени на пряк риск от нарушения на правата на човека.
- **Интерсекционалност, равенство между половете и борба с расизма** – ще имаме фокус върху хора и общности, подложени на структурна дискриминация на различни основания, включително, но не само, основани на полова идентичност, раса, етническа принадлежност, социален статус, сексуална ориентация и други. Ще анализираме последиците от дискриминацията върху правата на човека за тези групи и ще включваме заключенията си в политически документи, препоръки и искания по основните ни кампании.
- **Корпоративна отговорност, включително за технологичните сектори** – ще анализираме въздействието на бизнеса върху правата на човека и на тази основа ще работим, за да гарантираме, че дъжавите има нужното законодателство и предприемат мерки, за да държат корпорациите отговорни за участието им в нарушения правата на човека и за да предоствят справедливост за жертвите на тези нарушения.

Нашите тактики и подходи

Амнести Интернешънъл България ще приеме и разработи широк спектър от тактики и подходи през следващите години, за да постигне желаното въздействие по всеки от стратегическите приоритети, очертани в тази рамка.

- **Проучвания** – ще документираме нарушения правата на човека, ще разкривме нарушения и незаконни практики и ще противодействаме на дезинформацията чрез анализ, основан на данни и доказателства.
- **Застъпничество** – ще следваме структуриран цикъл на застъпничество, който съчетава проучвания, стратегическо ангажиране на заинтересовани страни и непрекъсната оценка на въздействието на политики и законодателни практики, за да влияем позитивно на публичната отчетност.

- **Кампании** – ще провеждаме многогодишни кампании, които разглеждат национални проблеми, като ги свързваме с международни случаи и по този начин ще правим връзката между действия на местно ниво с работата на глобалното движение за правата на човека.
- **Активизъм и мобилизация** – ще вдъхновяваме и организираме хората да предприемат действия чрез творчество и ненасилствено гражданско неподчинение, което предизвиква несправедливостите и води до осезаема позитивна промяна, като същевременно изгражда общности от правозащитници в цялата страна.
- **Образование по права на човека** – ще адаптираме най-добрите практики от глобалното движение към българския контекст и ще използваме иновативни и локализиращи подходи за да повишим разбирането за правата на човека и да овластим общностите за действия.
- **Комуникации** – ще приложим комуникационен подход, основан на надеждата и ценностите, създавайки убедителни разкази за правата на човека и насърчавайки емпатията, ангажираността и колективните действия.
- **Фондонабиране** – ще осигурим устойчива подкрепа за организацията през увеличаване на индивидуалните дарения свързани с основните ни кампании като ще акцентираме върху редовните дарения, които гарантират дългосрочна независимост и въздействие.

ОРГАНИЗАЦИОННО РАЗВИТИЕ

Нашата амбиция и Амнести като едно движение

Амнести Интернешънъл България ще се превърне в най-голямото движение за правата на човека в България, полагайки основите за разширяване на присъствието и сътрудничеството ни на Балканите.

Докато преследваме тази цел и изграждаме Амнести Интернешънъл България като движение за правата на човека ще останем верни на идеята за Амнести като едно движение и на споделените ценности, които ни ръководят по света:

- **Равенство и приобщаване:** ценим богатото разнообразие на нашето движение и променяме организационната си култура и системи, за да се превърнем в напълно приобщаваща и антирасистка организация.
- **Смелост и иновации:** осъзнаваме, че светът претърпява безпрецедентни промени, затова се адаптираме и внедряваме иновации, които да увеличат влиянието ни за правата на човека.
- **Прозрачност и отчетност:** наясно сме, че силата на нашето движение зависи от взаимното доверие и нашите взаимоотношения.

Нашите организационни цели

За да постигнем амбицията си до 2030 година ще се фокусираме върху три основни организационни цели: **да се превърнем в движение от хора и общности, да укрепим капацитета си и да осигурим финансовата си устойчивост.**

Тези цели са основани на нашата дългосрочна визия за изграждане на устойчиво, приобщаващо и въздействащо движение за правата на човека и са в съответствие с глобалните стандарти на Амнести Интернешънъл за управление, отчетност и ефективност.

Всяка от организационните ни цели включва:

- определение – изяснява значението на целта за Амнести Интернешънъл България;
- стратегия – очертава основните подходи, които ще предприемем, за да постигнем напредък;
- цели – ясни измерими цели до 2030 г.;

Заедно, тези цели формират последователна оперативна пътна карта, която ще ни позволи да разширим активистката си мрежа, да укрепим оперативните си системи, да осигурим необходимите ресурси за въздействие и да подготвим организацията за справяне с бъдещи предизвикателства – като в крайна сметка гарантираме, че Амнести Интернешънъл България може да допринесе значително за промяната в областта на правата на човека в страната и като част от глобалното движение.

Движение от хора и общности

Амнести Интернешънъл България ще бъде активистко движение от хора и общности. Основавайки се на принципа „Амнести като едно движение“, ние се ангажираме да изградим демократично, приобщаващо, справедливо, значимо за местно ниво, но и глобално свързано движение. Ние ще дадем възможност, инструменти и ресурси на хора и общности да обединят сили, да предизвикват властта, да държат институциите отговорни, да действат солидарно и да насърчат системни промени в областта на правата на човека на местно, национално, регионално и глобално ниво.

За да постигне тази цел до 2030 г., организацията избира следните стратегии:

- **Разширяването на мрежата ни от активисти** ще увеличи присъствието ни на местно ниво, като ще даде възможност на повече хора да предприемат действия, да участват в кампании и да увеличат влиянието върху правата на човека в цялата страна.

Цел: До 2030 г. ще имаме повече от 4000 активни поддръжници, 800 активисти, 50 членове на Общото събрание и 15 активистки структури.

- **Отключването на потенциала на младите хора** ще даде възможност на повече млади хора да бъдат носители на позитивна промяна и ще интегрира младежкото лидерство и участие на всички нива в нашата работа за правата на човека.

Цел: До 2030 г. 1/3 от нашите поддръжници и активисти ще бъдат млади хора.¹

- **Въвеждането на нарочна демокрация** ще гарантира прозрачност, участие и съвместно вземане на решения в рамките на движението, като ще насърчи култура на отчетност и включване на всички организационни нива.

Цел: До 2030 г. ще внедрим и институционализираме практики на нарочна демокрация на всички организационни нива, като гарантираме последователно и значимо участие в ключови решения.

Прогноза за растежа на мрежата от активисти:

Основни показатели	2026	2027	2028	2029	2030
#активни поддръжници	2500	3250	3600	4000	4400
# активисти	500	650	720	800	880
# Членове на общото събрание (членове с право на глас)	40	45	48	50	52
# Структури на Амнести (клубове, общности и групи)	5	8	11	13	15

Укрепване на организационния капацитет

Като новосъздадена организация в България и най-новият офис в движението, ние трябва да инвестираме в укрепването на организационния си капацитет. Постигането на позитивно въздействие върху правата на човека в България и постигането на организационните ни цели изискват нашият организационен модел, структури, екипи и процеси да бъдат ефективни и последователно изградени.

¹ Според младежката стратегия на Амнести Интернешънъл, дефиницията за млади хора влизат са всички в диапазона между 15 и 25 години, включително навършилите 15 и 24 години, без навършилите 25 години..

За да постигне тази цел до 2030 г., организацията избра следните стратегии:

- **Разработването на ефективен организационен модел** ще гарантира, че спазваме най-високите организационни стандарти на Амнести Интернешънъл в стратегическото и оперативното управление, законодателните изисквания в страната и добрите практики за управление на неправителствени организации като същевременно подобряваме ефективността на организационните процеси.

Цел: До 2030 г. ще покрием 80% от основните стандарти на Амнести Интернешънъл.²

Цел: До 2030 г. ще отстраняваме успешно 90% от всички препоръки от ежегодния външен одит.

Цел: До 2030 г. ще бъдем признати като секция от глобалното движение.

- **Изграждането на способна организация** ще гарантира, че нашият оперативен екип разполага с правилните хора на правилните места, а нашите поддръжници, активисти и членове на Общото събрание имат необходимия капацитет да постигнат желаното положително въздействие върху правата на човека в България.

Цел: До 2030 г. нашият оперативен екип ще нарасне до еквивалента на 13 служители на пълен работен ден.

- **Създаването на значими партньорства** ще доведе до сътрудничество, основано на принципите на равнопоставеността, овластяването и споделените ценности, които допринасят за нашата визия и мисия.

Цел: До 2030 г. ще развием партньорства с организации, споделящи нашите възгледи и ценности – местни, национални и международни – за да постигнем по-голямо въздействие за правата на човека в България.

Осигуряване на финансова устойчивост

Полагането на основите на устойчива организация и увеличаването на нашето въздействие изискват осигуряването на необходимите за целта финансови ресурси. Макар че глобалното институционално финансиране³ от Амнести Интернешънъл ни осигурява стабилност за установяване на присъствие и разгръщане на дейности, по-нататъшният растеж изисква увеличаване на общия бюджет чрез осигуряване на допълнителни източници на финансиране. Също така, работата за постигане на частична финансова независимост чрез индивидуални дарители от България ще допринесе за общата финансова устойчивост на движението.

За да постигнем тази цел до 2030 г., организацията избра следните стратегии:

- **Диверсифицирането на нашите източници на приходи** ще намали организационния риск, свързан със зависимостта от централно финансиране и ще увеличи общия бюджет на организацията.

Цел: До 2030 г. финансирането от RAM³ ще бъде по-малко от 75% от общият ни годишен бюджет.

- **Създаването на програма за набирание на средства от индивидуални дарения** ще привлече и ангажира хора да подкрепят нашето движение чрез редовни месечни дарения.

---

² Основни стандарти на Амнести Интернешънъл – Core Standards

³ Глобално институционално финансиране – Resource Allocation Mechanism (RAM)

Цел: До 2030 г. индивидуалните дарения ще надхвърлят 2.5% от общия ни годишен бюджет.

- Осигуряването на средства от проектно финансиране от правителствени и междуправителствени източници, както и тръстове и фондации, за да разгърнем нашите дейности за всеки стратегически приоритет.

Цел: До 2030 г. финансирането от проекти ще надхвърли 8.5% от общия ни годишен бюджет.

За да осигурим необходимите ресурси за постигане на планираното въздействие, ще се ръководим от основните глобални принципи на Амнести Интернешънъл за набиране на средства:

- Нашата основна финансова подкрепа трябва да продължи да идва от физически лица – членове, дарители и поддръжници са източникът на нашата легитимност, както и на финансирането ни.
- Набирането на средства не е движеща сила за нашата работа; то е движеща сила за нашата способност да правим позитивно въздействие за правата на човека.
- Нашите дейности по набиране на средства няма да застрашат нашата независимост или легитимност като организация.
- Няма да приемаме финансиране от източници, свързани с нарушаване на правата на човека.

Разходи и резерви: Амнести Интернешънъл България ще използва своя бюджет в съответствие с глобалните насоки, като разпределя 80% от средствата за глобални приоритети 1 и 2 и 20% за гъвкави области на работа, като същевременно поддържа финансов резерв, равен на четири месеца средни оперативни разходи, в съответствие с глобалната финансова политика, за да гарантира организационна стабилност и устойчивост.

МОНИТОРИНГ, ОЦЕНКА И ОБУЧЕНИЕ

Мониторингът, оценката и обучението са неразделна част от Стратегическата рамка 2026-2030 на Амнести Интернешънъл България и са ключови за напредъка на нашата визия, мисия и амбиция. За да се гарантира независима и безпристрастна оценка на нашия стратегически напредък, организацията ще комбинира дейности по мониторинг, оценка и обучение изпълнени от вътрешни за организацията органи и външни подизпълнителни.

- **Мониторинг:** За да проследяват напредъка по всеки компонент от тази стратегическа рамка, оперативният екип и Управителният съвет ще провеждат срещи за мониторинг два пъти годишно. Резултатът от този процес ще бъде Стандартният доклад за действията⁴, който Амнести Интернешънъл България изготвя ежегодно за целите на вътрешното отчитане в движението, както и Годишният доклад за дейността на организацията (според ЗЮЛНЦ).
- **Оценка:** За да оцени средносрочното и крайното въздействие на тази стратегическа рамка, Управителният съвет ще възложи на външен оценител да проведе оценка на въздействието. Оценката ще използва първични и вторични методи за събиране на данни за да измери въздействието на Амнести Интернешънъл България върху правата на човека в страната и организационното развитие през периода на стратегическата рамка. Резултатите от този процес ще бъдат Междинният доклад на външния оценител (представен до май 2028 г.) и Крайният доклад на външния оценител (представен до май 2031 г.), както и Годишният организационен доклад за изпълнението на стратегическата рамка (до юли 2031 г.).
- **Обучение:** за да бъдат отразени научените уроци през периода на стратегическата рамка, оперативният екип и Управителният съвет ще водят дневник на уроците и обученията, който ще се актуализира на всяка шестмесечна среща за мониторинг. Дневникът ще съдържа научени уроци, свързани с успехите и предизвикателствата през годината, които ще помогнат на организацията да се развива успешно и устойчиво.

При всички дейности по мониторинг, оценка и обучение организацията ще се съобразява с политиките и процедурите на Амнести Интернешънъл и ще прилага най-добрите практики от други офиси.

Управление на риска

Като организация, работеща в среда на свиващо се гражданско пространство и нарастващи авторитарни тенденции, Амнести Интернешънъл България трябва да разбира ясно и да управлява проактивно рисковете, пред които е изправена.

За тази цел организацията ще включи управлението на риска в годишната си рамка за мониторинг, оценка и обучение. Управлението на риска в организацията ще включва процеси и процедури за идентифициране, оценка и намаляване на риска, което ще доведе до изготвянето на план за действие за управление на риска.

---

⁴ Стандартен доклад за действията – Standard Action Report

ПРИЛОЖЕНИЯ

-
- ⁱ [EU Rule of Law Report \(2025\)](#)
[CIVICUS Civic Space Watch \(2024\)](#)
[CIVICUS Global Report Findings \(2024\)](#)
- ⁱⁱ [Freedom House, Bulgaria \(2025\)](#)
- ⁱⁱⁱ [Bertelsmann Stiftung's Transformation Index \(BTI\) \(2024\)](#)
[Civic Space Report \(2025\)](#)
- ^{iv} [Reporters Without Borders' World Press Freedom Index \(2025\)](#)
- ^v [Freedom House's Freedom in the World Report \(2024\)](#)
- ^{vi} [GISWatch Report on Bulgaria \(2014\)](#)
- ^{vii} [AccessNow, Internet access, digital ID, data protection, surveillance controls: UPR review highlights threats to digital rights \(15 October 2019\)](#)
- ^{viii} [Better Internet for Kids, EC, Bulgaria – Policy Monitor \(2025\)](#)
- ^{ix} [ECRI's Conclusions on Bulgaria \(2025\)](#)
- ^x [While 47% of respondents in Bulgaria consider discrimination based on Roma origin to be widespread \(versus 65% at EU level\), this perception is markedly stronger among those who self-identify as Roma \(75%\). Only 44% of Bulgarian respondents state that they would feel comfortable having a Roma colleague \(compared to 67% in the EU\), and merely 32% would feel comfortable with a Roma person in the highest elected political position \(versus 54% across the EU\). Eurobarometer survey on Discrimination in the European Union \(2023\)](#)
- ^{xi} [Eurobarometer survey on Discrimination in the European Union \(2023\)](#)
- ^{xii} [Наказателен кодекс на Република България, чл. 162](#)
- ^{xiii} [UPR Submission of Amnesty International Bulgaria \(2025\)](#)
- ^{xiv} [Parliamentary Assembly of the Council of Europe \(PACE, 2024\)](#)
- ^{xv} [IPU Parline – Data on women's representation in National Parliament \(2025\)](#)
- ^{xvi} [The Guardian, UK faces legal challenge over asylum seekers' deportations to Bulgaria \(13 May 2025\)](#)
- ^{xvii} [OECD Reviews of Labour Market and Social Policies: Bulgaria 2025 \(2025\)](#)
- ^{xviii} [Guardian, Bulgaria trying to force out Syrian asylum seekers after fall of Assad \(2024\)](#)
[Balkan Insight, Post-Assad, Syrian Refugees in Bulgaria 'Intimidated to Accept Voluntary Return' \(2024\)](#)
- ^{xix} [Balkan Insight, 'You're No Navalny': Russian Activist Denied Asylum in Bulgaria \(2025\)](#)
[Balkan Insight, Belarus Activist Fears Deportation from Bulgaria After Asylum Rejection \(2024\)](#)
- ^{xx} [Wikipedia, Environmental racism in Central and Eastern Europe](#)
- ^{xxi} [RSF, Unprecedented police violence against journalists in Bulgaria: RSF will monitor that systemic measures are implemented \(2023\)](#)
[CIVICUS Monitor, "Unprecedented" police violence against journalists at football fans' protest against management \(2023\)](#)
- ^{xxii} [Eurostat, People at risk of poverty or social exclusion \(2019\)](#)
- ^{xxiii} [World Bank, Bulgaria \(2025\)](#)
- ^{xxiv} [Balkan Insight, War Gains: Bulgarian Arms Add Fuel to Middle East Conflicts \(2015\)](#)
[Amnesty International, EU: Halt arms transfers to Egypt to stop fuelling killings and torture \(2016\)](#)